

ko bi morala zapustiti njegovo palačo, dovoli seboj odnesti jeden predmet kakoršen si bodi. Kralj pogodbo zvē, z isto je zadovoljen. Sčasoma je bila slovesna poroka, a zakonca sta živela, kakor se to možu in ženi spodobi. Čez nekoliko časa se kralj poda na lov. Primeri se, da pride do grmovja neke babe. Med gostim šibičjem nekaj zašumi. Lovec opazi nekšno stvar; zdi mu se, da je srna, zatoraj puško sproži in ustrelil — babino jedino tele, ki si je v grmovju muhe odganjalo. „Kuku le-le! moje malo tele!“ zavrisne baba, ko vidi nesrečo; no, spoznavši kralja, vtihne, se sključi in pobere pete.

Ko je kralj odšel, začne baba premišljevati: kaj sedaj? Naposled jej prigovarjajo druge žene, da naj gre h kraljici, češ ona je jako dobra, pa naj njej potoži. Dobro! Nesrečna ženica nameri svoje stopinje naravnost proti kraljici. Tje dospēvši začne toževati o nadlogi, ki jo je zadela. Kraljica potolaži staro ženko, rekoč: „Moja draga! Kralj bo se vrnil istim potem; toraj bo zopet šel mimo tvojega grmovja. Idi hitro ter naberi veliko kopriv pa jih razprestri zraven pota. Ko boš videla kralja, a ti začni mlatiti koprive. Kralj bo te gotovo vprašal, kaj neki delaš? Ti mu pa odgovori: „Mlatim žito!“ On bo ti dejal: „Pojdi, ne bodi nora! kako bi kopriva bila žito?“ A ti mu zavrni z besedami: „Svetli kralj! — ravno tako kakor bi tudi tele bilo srna“.

Kakor je kraljica svetovala, to je naša starka vse opravila. Vrnivši se domu, nabrala je celo breme kopriv ter jih zrazložila poleg steze, po kojej bo moral kralj priti. Ona čaka. Kakor hitro pa je zagledala kralja, začela je po koprivah skakati in mlatiti, mislil bi, da je zblaznila. „Hej, baba, da bi te srečala pamet! kaj delaš?“ začuden povpraša kralj. „Svetli vladar!“ odgovori uboga starica — „mlatim žito, morda še dobim ktero zrnice, ki je po toči še preostalo“. „Pojdi, pojdi! ne kregaj se s pametjo! kako bi kopriva bila žito?“ pravi kralj. „Pač tako, kakor bi tudi moje tele bilo srna“, odgovori ženica. Kralj si mahoma domisli, kamo starka meri, a da se dalje z njo ne prepira, segne v žep in ženi vrže nekoliko dukatov, naj bi se ne togotila. Ob enem mu pa v glavo šine misel, ne bi li pri tem bilo kaj kraljičinega masla.

„Si li ti nekaj babi kaj svetovala?“ vpraša kralj svojo soprogo, ko je prišel do nje v svojem dvoru? Kraljica, dobra in odkritosrčna duša, obstoji vse. To je bilo ogenj v strehi. Kralj jej očita, da je prelomila svojo obljubo, zatoraj naj pobere svoja šila in kopita pa hajdi z kraljevega dvora!

Mirna duša, kakoršna je bila kraljica, ne reče ne pet ne šest, ampak se začne spravljati izpod strehe kraljeve. „Hočem kralj!“ govori ona, „hočem storiti po tvojej volji“, potem pa pristavi: „Vendar tudi ti mi moraš dovoliti, kar si mi obljubil za ta slučaj, namreč, da odhajajoč smem odnesti predmet kateri si bodi“. „Nosi, če hočeš

polovico mojega premoženja, samo da mi odideš!“ odreže se kralj. „Toraj kralj! vsled tote obljube hočem seboj vzeti to, kar mi je najljubše“. To rekši, z obema rokama zgrabi kralja, da bi ga odnesla. Kralj se začudi in nasmeje modrosti svoje žene, jeza in čemér mu mineta, objame svojo soprogo in — od tega časa neslogi in prepiru ni bilo več sluha ne duha!

„Blagor vendar onemu, kdor je moder in pameten!“ — pristavlja hrvaški priobčevalec opisane narodne pripovedke. M. K.

Smešničar 38. Pijana žena je pri gospodinjstvu veliko zamudila in zapravila. Mož se jej pogrozi, da jo živo pokoplje, ako jo še enkrat pijano dobi; pa uže prihodnji dan je obležala od pijanosti; mož jo spravi pod neko škrinjo in dobro zadela da od nikoder ne pride svitloba do nje, misleč jo ostrašiti in poboljšati, ko bi se prebudila v takem stanu; pa ko jej mine omotica, se prebudi in začne tolči po škrinji ter na ves glas upiti: „hej vi, kateri ste na tem drugem sveti, jeli imate kde kaj žganja?“ J. Jamički.

Razne stvari.

(Za Modrinjakovo svečanost) v Središču, ki se bo vršila 25. t. m., se delajo velike priprave in ta dan obljubi biti velik naroden dan. Udeležba od domačih in tujcev upa biti obilna. — Naj te svečanosti nikdo ne zamudi. Slavnostni govor ima č. g. Bož. Rajč. Potem je narodna svečanost v šotoru na Središkej livadi in zvečer ples.

(Denarjev našlo) v znesku 6 fl. je se v Petrovčah. Lastnik se naj oglasi pri šušanu.

(Ranjkega župnika Čajnerja) oskrbnica je zaprta, ker je hotela v celjskeje hranilnici vzdignoti 500 fl. s knjižicami, katere so bile l. 1878 ukradene, amortizirane in župnik je denarje po novimi knjižicah vzel iz kranilnice.

(V Krapjem obesil) se je tukajšnji kmet M. F. (Filipič). Revez bil je znan kot jako pošten mož Toda začelo se mu je mešati ter je žganico pil kakor vodo. V norosti našel je tako žalostno smrt. Dan pred tem činom si je nož na vrat nastavljal. Ljudje, ki so to videli, so mu vzeli nož, a vse vojke in podobne reči sposkrili. Vendar mu je nekje prišel do rok lanec, „žlajdrca“ imenovan; s totim si jo dne 14. t. m. po poldne na štalah šinjak obvezal. — Ljubi Bog nas obvaruj pri zdravej pameti!

(„Kres“) objavil je v 9. številu sledečo tvarino: Pomladanski vetrovi, Slovenec, Slovan sem, Vgozdu, Blagodejna zvezdica, Glas iz slov. gor, Straža pri ovcah, Copernice so, Šege, običaji in narodni prazniki pri Srbih, Svobodne misli o naši izobrazbi, Prešeren, Obraz rožanskega razrečja na Koroškem, Zgodovinske črtice, Drobnosti,

(Slovenci okolo nemškega Grada) bivali so še pred 720 leti. Kajti zapisano beremo (Diplom.

Sac. Duc. Styr.): quatuor mansus Selavonici in villa positi juxta Graza t. j. 4. sela slovanska na pristavi poleg Gradca. Listina sekavska od l. 1161.

Kres.

(Za dirkališče v Žavci) prepustili so svoje travnike prostovoljno gospodje Jan. Hansenbihel, R. Žuža, A. Žagar, gospa Marija Rablek in občina Žavska.

(Iz Tridenta na Tirolskem) se nam poroča, da je ondi vojak Anton Golob pri 47. regimentu Litzelhofen umrl za vročinsko boleznijo v tamošnji bolnišnici dne 26. avg. t. l.

(Darovi.) Od 3000 fl. od cesarja darovanih po toči oškodovanim odmerjenih je 600 fl. mariborskemu glavarstvu. Štajerska hranilnica je oškodovancem v slov. bistriškem okraji darovala 5000 fl.

(Okrajni šolski inspektorji) imenovani so g. Fr. Robič za Maribor, sv. Lenart, Slov. Bistrice, Radgono in Cmurek, g. J. Ranner za Ptuj, Ormož, Rogatec, Ljutomer in gornjo Radgono, g. Bl. Ambrožič za Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Sevnico, Brežice in Kozje, za mesto Celje g. ravnatelj Kaas.

(Okrajni zastop ptujski) imel bo vtorek 27. septembra ob 9 uri glavno skupščino, ki je posebno tudi zavoljo tega od prevelike važnosti, ker se bo volilo pet udov v okrajni šolski svet. Naj tedaj nikdor za živo glavo ne izostane, ali prekasno ne pride, misleč: saj se bo tudi brez mene dobro opravilo.

(† Umrli) sta č. g. P. Bruno Jesih v Gradci pri frančiškanih in č. g. Anton Stranjšak, župnik Veržejski.

(Zavoljo trtne uši) v Brežiškem okraji izplačalo se je iz deželne blagajnice 802 gl. vinogradarjem, 1404 gl. za pokončevanje filoksere.

(Priden obrtnik odlikovan) je bil v Ljubljani; znani podpredsednik krajske trgovinske zbornice, g. Horak, prejel je zlati križec s krono.

Loterijske številke:

V Trstu 17. sept. 1881: 80, 15, 65, 87, 26.

V Linci " " 46, 59, 74, 55, 19.

Prihodnje srečkanje: 1. oktobra 1881.

2—2

Oznanilo.

Z dovoljenjem slavnega c. kr. deželnega šolskega sveta se začne šola za šolsko leto 1881/82 na c. kr. gimnaziji v Celji 1. oktobra. Učenci se sprejemajo 28., 29. in 30. septembra od 9—12. ure popoldnem v ravnateljevi pisarni; sprejemna skušnja za učence prvega razreda bo 1. oktobra, za učence drugih razredov pa kakor tudi ponavljavne skušnje bodo 30. septembra. Vse druge dolebe se razvidijo iz oznanila v šolskem poslopji.

C. kr. gimnazijsko ravnateljstvo v Celji,

13. septembra 1881.

P. N.

Dozvoljujem si, uljudno opozoriti na slovenski izvirni roman:

MARIJETA.

Spisal A. Koder.

(Tiskan v lepi obliki na 152 straneh.)

Mičnemu, iz domačega življenja vzetemu romanu je bila dosedaj cena 70 kr.; da pa še preostalo zalogo hitro razprodam in si vsak za majhen denar zamore lepo knjigo kupiti, znižal sem ceno na **30 kr.**

Kdor kupi 5 knjig dobi eno po vrhi.

Denar se naj pošlje po poštni nakaznici in potem se vsakemu hitro **franko** knjige dopošljejo. Tudi jih pošljem po naročilu s poštnim povzetjem.

S spoštovanjem

Janez Leon,

tiskar v Mariboru.

1—3

P. N.

Podpisani daje v imenu okrajnega zastopa ormoškega na znanje, da bo 2. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne v Cukoli, to je na ormoško-lešniški meji

blagoslovljenje spominka

na srečno izvršitev dodelane ceste iz Ormoža proti sv. Tomažu

in vabi prijazno za prihod k tej svečanosti.

Vsaki mora priznati, na kak veliki korist je napravljeno te važne ceste, na kateri se je delalo skozi tri leta, začeto pod bivšim načelnikom gosp. Kadom in dovršeno pod zdajnim načelnikom gosp. Šmidl-nom.

Da našim potomcem ostane to v vednem spominu, sem se trudil oskrbeti primerni spominek, kateri stane precej veliko denarja, toraj se obračam do blagih prijateljev in osobito do rabljivcev te ceste s prijazno prošnjo, naj mi vsak po svoji moči denarno pomaga, ker je ta svečanost zvezana z velikimi stroški.

Ako bi bilo vreme ta den neugodno, tedaj bo ta svečanost nedeljo pozneje in sicer 9. oktobra.

Franč Skerlec,

vodja ceste.

Vino Ptujsko

3—6

izvrstno dobro prodaja

lansko . . . za fl. 38—42 polovnjak

starino . . . za fl. 40—50

Rajmund Sadnik na Ptuiju (Pettan).